

Departementet

J.nr. 001-00068

Den 26. juni 2006

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 15 ad B 34 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 15

"Ministeren bedes i fortsættelse af B 34 – spm. 14 kommentere det talepapir, der lå til grund for Dyrenes Beskyttelses mundtlige indlæg på et foretræde i udvalget onsdag den 10. maj 2006, jf. B43 - bilag 8".

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Ministeriet for Familie og Forbrugeranliggender, hvortil jeg kan henholde mig:

"Sammenligning med slagtekyllingeproduktionen

I talepapiret refereres der til en leder fra Den Danske Dyrlegeforening, som citeres for at have udtalt: "Selve opdrættet af skydefugle minder om slagtekyllingeproduktionen", og Dyrenes Beskyttelse giver udtryk for at dele denne opfattelse.

Dyreværnsmæssige bestemmelser om hold af slagtekyllinger¹ er fastsat af Justitsministeriet. Slagtekyllinger opdrættes normalt i lukkede huse i store flokke på flere tusinde dyr, og der er tale om en intensiv produktion, hvor kyllingerne bl.a. er avlet til hurtig vækst og kødfylde. Kyllingerne slægtes i en alder af ca. 35 – 42 dage. I henhold til lovens § 7 tillades en belægningsgrad på højst 40 kg pr. m², hvilket svarer til 20 - 25 kyllinger pr. m². Til sammenligning opdrættes fasaner de første dage i opdrætshuse, men skal fra 4 dages alderen have adgang til en forgård, og fra 9-dages alderen til en løbegård. Den højst tilladte belægningsgrad i løbegården er:

3 - 9 uger: højst 3,5 fugle pr. m²,
10 - 13 uger: højst 2 fugle pr. m²,
14 -16 uger: højst 1 fugl pr. m²,
over 16 uger:højst 1 fugl pr. m².

¹ Lov nr. 336 af 16. maj 2001 om hold af slagtekyllinger, samt bekendtgørelse nr. 1069 af 17. december 2001 om hold af slagtekyllinger og rugeægsproduktion

Der er også for agerhøns og ænder fastsat krav om adgang til løbegårde, og maksimale belægningsgrader for antal fugle pr. m2 løbegård.

Det er således Fødevarestyrelsens opfattelse, at produktionen af slagtekyl-linger ikke umiddelbart kan sammenlignes med de opdrætsformer, der anvendes i fjervildtopdræt.

Fjerpilning, hakning m.v.

Indtil 31. december 2003 var det tilladt at anvende fjerpilningshæmmende midler af plastik, hvilket i praksis betød, at de problemer med fjerpilning og hakning, som sås i opdræt med fasankyllinger, blev afhjulpet ved at isætte næbringe.

Danmarks Jordbrugsforskning gennemførte i 2001 – 2003 en række forsøg vedrørende bla. indretning, belægningsgrad og miljøberigelse og kunne på baggrund heraf fremsætte en række anbefalinger med henblik på at undgå fjerpilning og hakning i fasanopdræt efter, at tilladelsen til at anvende fjerpilningshæmmende midler ophørte. Anbefalingerne blev udmøntet i en række ændringer af bekendtgørelse om opdræt af fjervildt i efteråret 2005, jf. den gældende bekendtgørelses² bilag 1.

Ændringerne har blandt andet bestået i skærpede krav til opdrætshuse, forgårde og løbegårde, krav om miljøberigelse i løbegårdene med slået grønt, friske græstørv eller lignende, opstramning i arealkrav i løbegårde, og visse driftsmæssige krav.

Det kan oplyses, at Dyrenes Beskyttelse i sit høringssvar i august 2005 gav udtryk for, at man fandt at der var "...sket en række forbedringer for opdræt- tet af fasaner. Forbedringerne er resultatet af mange års udviklingsindsats, og det er positivt, at forbedringerne indføres på et veldokumenteret grund- lag."

Dyrenes Beskyttelse peger på, at næbtrimning af vildtfugle burde forbydes i lighed med forbudet mod næbringe. Fødevarestyrelsen overvejede i forbin- delse med ændringen af bestemmelserne i 2005, om næbtrimning var en forsvarlig praksis. Det blev fra forskerside påpeget, at næbtrimning af vildt- fugle højst må omfatte overnæbbets hornspids, hvilket vil sige, at fuglene ikke kan føle indgrebet, der i princippet svarer til at få klippet en negl. Tilla- delsen til trimning af overnæbbets hornspids er derfor bibeholdt, som en mulig foranstaltning, hvis der skulle vise sig aggressioner i en flok.

Problemer efter udsætning vedrørende evne til optage foder og overlevelse i forhold til ikke – udsatte fugle.

Dyrenes Beskyttelse peger på, at fugle under opdræt får ændret deres tarmsystem på grund af det kommercielle foders karakter, som afviger fra tilgængelig føde efter udsætning, og der peges også på, at overlevelsen af udsatte fugle er lavere end for fugle, der ikke er udsatte. På den baggrund finder Dyrenes Beskyttelse, at udsætning af vildtfugle er i strid med be-

² Bekendtgørelse nr. 33 af 23. januar 2006 om opdræt af fjervildt, med senere ændringer.

stemmelserne i § 16 i Lov om hold af dyr³, hvoraf fremgår: "Opdrættet vildt må kun udsættes, hvis det må forventes at være i stand til at overleve i naturen".

Fødevarerstyrelsen er ikke bekendt med præcise angivelser af dødeligheden for udsatte vildtfugle i Danmark sammenholdt med overlevelsen af ikke-udsatte fugle i Danmark. Det fremgår således af afsnit 2.3.2.1, afsnittet: "Eksisterende viden" i rapporten: "Indfangning, udsætning og jagt på fasan, agerhøne og gråand i Danmark", som er udarbejdet af Vildforvaltningsrådets arbejdsgruppe i januar 2006, at: "der foreligger ikke er noget større, systematisk indsamlet materiale, der kan belyse overlevelsen af udsatte fasaner og gråænder i Danmark". Af afsnit 2.3.2.3 fremgår det endvidere, at der for agerhøners vedkommende slet ikke foreligger noget materiale om overlevelsen af udsatte fugle. Rapporten angiver således kun omtrentlige værdier for overlevelsen af opdrættede fasaner og gråænder sammenholdt med fritlevende – værdier, der ikke umiddelbart synes at pege på en samlet set lavere overlevelse hos udsatte fasaner og gråænder sammenholdt med vildtlevende.

De foreliggende oplysninger har ikke givet Fødevarerstyrelsen grundlag for at antage, at opdræt af fjervildt i overensstemmelse med gældende regler, og udsætning efter gældende praksis, principielt er i strid med bestemmelserne i § 16 i Lov om hold af dyr.

I forbindelse med den ovenfor anførte ændring af bekendtgørelse om opdræt af fjervildt i efteråret 2005 pegede specielt Dyrenes Beskyttelse på det problem, at agerhøns ikke kan optage føde i naturen efter udsættelse, hvis de ikke før udsættelsen er blevet fodret med foder, såsom grøntfoder og uformalede kornprodukter, der svarer til den naturlige føde, de kan finde på det senere udsætningssted. På denne baggrund indførtes der ved bekendtgørelsesændringen særlige krav til fodring af agerhøns før udsætningen, således som de fremgår af bilag 2 til bekendtgørelse af opdræt af fjervildt.

Der blev ikke peget på samme problemer for fasaners vedkommende, men Fødevarerstyrelsen vil overveje, om der er behov for parallelle regler med hensyn til fasaner."

For så vidt angår spørgsmål om dyreværnsloven har Justitsministeriet oplyst, at de svarer udvalget senere.

³ Lov nr. 432 af 9. juni 2004